

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

VI. ÉVFOLYAM 10. SZÁM – 2012. OKTÓBER 7.

„Valóságosan!”

Az Úr Jézusról a Mennyei Atya kijelentése, miszerint az Ő szeretett Fia, két alkalommal is elhangzik. A megdicsőülés Hegyén még az is elhangzik emellett, hogy Őt hallgassátok! Ő pedig (az Úr Jézus Krisztus) az Eucharisticus beszédében nemcsak arról beszél, hogy az Ő Teste valóban étel és az Ő vére valóban ital, hanem arról is, hogy aki ezt a Kenyeret eszik, örökké él. – Csupán emberi gondolkodásmód szerint is csak azt jelentheti, hogy a mindenkori embernek az örök életre, a földöntúli életre tápláló Kenyérre szüksége van. Ez pedig másképpen nem is képzelhető el, mint hogy az az Ajándék, Amit az utolsó vacsorán ajándékozott, mindenkor él és valóságos Táplálék. – Őszinte, igaz hit kell ahhoz, hogy ezt el tudja fogadni az ember, ezért is nevezük a „hívők kenyérének” és amikor erről beszélünk, nem a „hogyan”-ra kérdezzük rá, hanem hálát adunk Érte. – Hálánk egyik jele, hogy a „szent Kenyeret” nem úgy tekintjük, mint amiben jelen van a mi Üdvözlőnk, hanem úgy, mint Magát az Úr Jézus Krisztust ebben a formában. Ha hozzávesszük ehhez az Úr Jézus tanítását, „aki ezt a Kenyeret eszi, az bennem marad és én őbenne”, akkor ez a valóságos jelenlét igazi valóságában áll előttünk – ezt csak erősíti, hogy nem jelkép erősíti bennünk az isten-gyermekség kialakulásának folyamatát. Nyugodtan érezhetjük úgy magunkat, mint a tanítványok, akik megpróbálták a megszállottból kiűzni az ördögöt és nekik nem sikerült, de Jézusnak igen. Amikor esszük az örök életre tápláló Kenyeret, a valóságos Krisztussal leszünk eggyé - helyesebben Ő lesz velünk eggyé és cselekszik bennünk. – A valóság azt is jelenti, hogy nem emlék csupán az, amit az Úr Jézus Önmagáról tanított, nem olyan, mint egy gondolat, ami fölmerül és képes későbbi időkre is hatással lenni, nem olyan, mint egy fénykép, egy Rá emlékeztető valami, hanem olyan, ami „kézzel-fogható”.

Az Úr Jézus valóságos jelenléte kell, hogy meghatódottságot is jelentsen! Ezt a meghatódottságot akarjuk kifejezni a „szent Kenyér” előtt a térhajtással, a szent csend különleges hatásával, az imádással és számos külsőséggel (szentségimádás, „öröklámpa”, szentségi körmenet...) – A szentmise legszentebb pillanatában, az átlényegülés (átváltoztatás) pillanatában egy jellegze-

tes résznek lehetünk tanúi kisgyermek korunk óta és lehet, hogy eddig nem is gondoltuk, hogy miért, de most gondoljuk meg: a „miséző” pap felmutatja az átváltozott Kenyeret (Krisztus Testét) és kevéssel utána az átváltozott Borral a kelyhet (Krisztus Véréét). Mindezt azért, hogy meghatódottan Ráfigyeljünk, itt van közöttünk valóságosan Maga az Úr Jézus! Ilyenkor a ministráns csenget, hogy felhívja a figyelmet a nagyon is lényegesre, köszöntsük Őt.

Az emberek talán ember-emlékezet óta ilyenkor mélyen lehajtott fejjel térdelnek – pedig hálás tekintettel kell nézni és köszönteni Őt, Aki nemcsak isteni erejét elrejtve (mint a keresztfán), hanem emberi testét is elrejtve jön közénk. A Szentírás tanúsága szerint az apró termetű Zakeus annyira szerette volna látni Jézust, hogy nem nyugodott bele helyzetébe és felmászott egy fára. A Vele való találkozás páratlan pillanata ott kezdődött, hogy mindenképpen látni akarta és folytatódott egy csodálatos találkozással. Valamiképpen mi is akarjunk hasonlóképpen ráhangolódni a Vele való találkozás nagy ajándékára! Feltekintünk Rá, mint a pusztában vándorló nép a réz-kígyóra; ahogyan a Szűzanya számára olyan nagyjelentőségű volt az Istentől való kiválasztottsága és efeletti örömét így fejezte ki: „*ujjongjon szívem üdvözlítő Istenemben, hiszen tekintetre méltatta alázatos szolgáló leányát!*” (Lk. 1,47-48.) – ahogyan tudott örülni az öreg Simeon a kicsi Jézussal való találkozásnak, és örömét így fejezte ki: „*Bocsásd el most szolgálodat, Uram szavaid szerint békességben, hiszen már lát-ták szemeim az Üdvösséget!*” (Lk. 2,29-31.) – A rácsodálkozás örömeivel és hálájával fejezzük ki – még akkor is, ha sokszor és sokan ezt

Úrfelmutatás.
Kercza Asztrik atya a
búcsúúnnepi szentmisén.

másképpen gondolják: „*E szín alatt itt a nagy Jó! -emberszívvél kívánható; égen-földön ami csak jó, mind csak Ettől, Ebből való! - Itt van Jézus fehér színben, mint melegség a napfényben, mint a tűz a forró szénben, mint erő a mágneskőben. --- Azért rejtí valóságát, rettenetes méltóságát, hogy mutassa nagy jószágát, édesgető buzgóságát. --- Hidd el szavát Jézusodnak, ígéretét te Uradnak! Így tész nagy jót tenmagadnak, így lesz kedves Krisztusodnak!*” (Sz.v.U. 80. ének) Imádjuk együtt Urunkat! -

Pekker Imre plébános

Évközi 23. Vasárnap – Szeptember 09.— Az idei alkalommal Kisboldogasszony Ünnepeinek közvetlen közelében az a gondolat is foglalkoztasson minket, ami ebből az Ünnepből fakad: felragyog a mindenkori ember számára az „üdvösség hajnala”, a Szűzanya születésével egészen közel került mindnyájunk számára, hogy „velünk az Isten” – hiszen Rajta keresztül jött közénk emberi testben az Üdvözítő, az Atya Küldötte, a láthatatlan Isten Képmása.

Ez az isteni küldött mondta el nekünk a kezdettől fogva meglévő, de az emberi gyarlóságtól elhomályosított valóságot: nemcsak egyszerűen Isten teremtményei vagyunk, hanem fogadott fia is, akiket saját Képére és hasonlatosságára teremtett és kiválasztott, hogy Övéi legyünk. Ezt a csodálatos lehetőséget rontotta el az ember „a bűn szerencsétlenségével”, ami azonban az Ő atyai jósága folytán nem a végső állapot, hiszen Megváltót, megváltást ígért és adott, csakhogy megvalósuljon „öröktől elgondolt csodálatos terve” velünk, emberekkel. Ő valóban el akar vezetni bennünket „az igazi szabadságra és a mennyei dicsőségbe”, de nem akárhogyan, hanem Szent Fia, Jézus Krisztus által. – Olyan csodálatos megoldást hirdetett meg, amiről a Szentleckeiben Szent Jakab beszél – nem személyválogató; mindenkinek esélyt ad a szebb, szent és tökéletesebb életre – ezért „*azokat választotta ki, akik a világ szemében szegények, hogy a hitben gazdagok legyenek és örököljék az Országot, amelyet azoknak ígért, akik Őt szeretik!*” – Csodálatos isteni megoldás, hiszen nemcsak az a valóság, hogy szegények mindig is voltak és lesznek is a világtörténelemben, ahogyan az Úr Jézus Krisztus mondja, hanem az is, hogy sok az ismeretlen, a világ szemében jelentéktelen ember; az esélytelen, akiknek azonban Isten ugyanúgy megadja a lehetőséget, mint az ismerteknek és tehetségeseknek. – Mindenkitől csak annyit vár el, amire képes – s ennek értelmében a piroshan – bársonyban élő talán több felelősséggel tartozik, mint az egyszerű, a névtelen – „csak annyi kell, hogy megfeleljen az Ő szándékának!” – Most is szükséges az, hogy „nyilj meg!”, de biztos, hogy még az Úr Jézus korában történetnél hangsúlyosabban – hiszen most is érvényes: „Mi könnyebb - azt mondani: akarom, gyógyulj meg, vagy az, hogy bocsánatot nyernek bűneid?” – Manapság is sokkal könnyebb egy-egy nehéz egészségügyi esetet orvosolni, hisz arra való a tudomány, mint elindulni, elindítani a megtérés útján magunkat vagy másokat – nagyon sokszor nehéz eljutni odáig, hogy megvalósuljon az Evangélium készsége hallgatása, méginkább az életben való megvalósítás – pedig egy a szükséges, hogy Isten szeretett Fiának részeseivé lehessünk - az Ő szándéka és a magunk igyekezete által – ennek megvalósulása érdekében legyen ez számunkra fontos: „*Uram, felajánlom Neked képességeimet!*” hogy szolgálhassam velük hatalmatad, jóságodat a magam és az egész Egyház javára.

Évközi 25. Vasárnap – Szeptember 23.—Szentmisénk könyörgése az isten-és emberszeretet parancsáról szól – eszerint a jócselekedetek alapja, ami az Istenhez és az embertársakhoz való viszonyunkat „szabályozza” - eszerint fontos számunkra, „*hogy nem ösztönös vágyaink irányítanak minket, hanem Isten szemével nézzük és értékeliük az életet.*” – Ez számunkra nagyon sokszor azt jelenti, hogy másnak kell lenni, mint a mindennapok emberének és az a nem könnyű. Sokszor próbára teszi lelki erőnket, hozzáállásunkat, hogy más körülmények vannak körülöttünk, s ezek szerint nem egyszer kemény próbatétel a jószándékunk és jóra való törekvésünk. Kimondottan, vagy kimondatlanul vannak élethelyzetek, amikor nem tudunk másra gondolni, mint: „*tegyük próbára, gúnyoljuk és bántalmazzuk őt, ... hogy kipróbáljuk türelmét!*” – Sokszor tapasztaljuk mindazt, amit a Szent Leckében Szent Jakab felsorol, talán éppen szenvedő alanyai vagyunk az irigységnek és önzésnek, zűrzavarnak és mindenféle hitvánságnak, háborgásoknak és veszekedéseknek; az is lehet, különösen, ha nem vigyázunk, hogy mi magunk vagyunk ilyenek okozói, amihez még hozzájárulhatnak bűnös vágyak – s ezek nem mindig az érzékiséget jelentik feltétlenül. Mindezek és sok más is, amiről az Apostol részletesen nem beszél, képesek uralkodni mindennapjainkon – s ennek következtében a jóra kész ember akár nagyon is szerencsétlennek érezhetné magát. Azonban a „*földről származó bölcsesség!*” segítségünkre van. A segítséget pl. az is jelenti számunkra, hogy Isten szabályozása félreérthetetlenül megfogalmazza számunkra az Isten és emberszeretet tennivalóit. Ezek segítségével biztosan foghatunk hozzá a mindennapok tennivalóhoz, nem kell félnünk, hogy tévedünk, tévesztünk. – Mindezek mellőzésével könnyen még emberileg is belebonyolódunk dolgainkba, hiszen a leggyakrabban abban az „ellenszélben” kell élnünk, amiket az élet, embertársaink, talán éppen barátaink támasztanak ellenünk, azt viszont a leggyakrabban tapasztalhatjuk, hogy miközben „*példaadásunk!*” mások felé hatástalan marad, sőt talán téves következtetéseket is eredményez, a kívülálló, „ellenfeleink” pontosan azt várják tőlünk, hogy példamutatóan szelídek, béketűrők, áldozatosak ... legyünk - egyszóval példaképek mindenek ellenére. - El kell ismerünk, hogy igazuk van, itt mutatkozik meg igazán, hogy mit ér hitünk, vallásunk, kereszténységünk. Ugyanakkor az is igaz, hogy önerőből ezt minden belátásunk, minden meglátásunk ellenére sem tudjuk megvalósítani; még az sem segít mindig és mindenben, hogy velünk született jó adottságaink vannak, kell annak tudata, hogy Valaki, Akinek fontos, hogy egyre tökéletesebbek legyünk, felénk hajol szeretettel, mert „*Isten mindig újból és újból odahajlik teremtményeikhez*” – főként az emberhez – ezt az odahajlást fogadjuk készséggel – válaszoljunk rá nagy-nagy igyekezettel, hálával, hogy mindezeket mások is láthassák és követhessék!

Évközi 24. Vasárnap – „**Templom-búcsú**” – 09.16.- „A hagyomány és Aquileai Rufinus egyháztörténetíró tanúskodása szerint” Szent Ilona császárné 326-ban találta meg a Golgotán a keresztfát. - Egyházmegyéink „templombúcsúja” a Székesegyház felszentelésének ünnepe augusztus 18-án volt – ami Szent Ilona ünnepe is egyben és ekkor a megyéspüspök Atya megemlékezett a Szent Kereszt megtalálójáról is és azt mondta: megtalálta, mert kereste. Ez a gondolat is foglalkoztasson ma minket, de az is, hogy hogyan lett és lesz ma is a kereszt felmagasztalása! – Eredetileg ugyanis a kereszt nem ünnepeket és felmagasztalt jel volt, hanem a kivégzés eszköze, a rabszolgák kivégzésének fája. – A keresztben az Úr Jézus azt is bizonyította, hogy „*megalázta (kiüresítette) önmagát*” – nem egyszerűen meghalt, nem akármilyen áldozatot hozott a világ üdvösségéért, hanem kereszt-áldozatot. Ezzel a tettével Sajátmaga szentelte fel, dicsőítette meg a keresztet. A Szent Kereszt felmagasztalása mondatjuk azt, hogy nem a megváltott ember hálijának a kifejezése; Üdvözítőnk műve – mi már csak mintegy folytatjuk, amit Üdvözítőnk „*megkezdett*”. Ő szenvedésével, halálával, elrejtett módon, de láthatatlanul is valóságosan felszentelte, megdicsőítette a keresztet. Mi ennek tudatában és hálattal szívvel igyekszünk megtenni azt, amit ennek nyomán tehetünk. – „*Az Ünnepe megülésével sokszázados szokásba kapcsolódhatunk be*” – ugyanakkor azt is tudatosítjuk magunkban, hogy a kereszt felmagasztalása nem az ünneplés külsőségei által valósul meg igazán. Nagyon is kifejező, hogy kiemelkedő helyekre, pl. tornyok ormára tűzzük; díszes formában, aranyozottan, drága díszítéssel ellátva emeljük ki a hétköznapiok szürkeségéből, mégis igaz, hogy amint akkor – a megváltás pillanatában – az üdvösség eszköze lett – úgy ma is a maga valóságában jelentős számunkra. Világformáló jelentősége abban áll, hogy „*rajta függött valaha a világnak Váltása*” – Jézus, a mi Istenünk, áldozati Bárányunk. Jelentősége, felmagasztalása akkor lesz nagyjelentőségű számunkra, ha őszintén kimondjuk, úgy is gondoljuk és szerinte is cselekszünk, hogy kifejezük azt a tudatot, hogy „*e Jelben váltott meg minket a Megváltó, e Jelben van üdvösségünk!*” – A keresztnek számunkra másnak kell lenni, mint jelnek – ezt a gondolatot a Sz. v. Uram énektár egyik miseéneke így fogalmazza meg számunkra: „*a kereszt üdvösség jele – éljünk hát és haljunk vele!*” Így mentjük meg az életünk! – Minden keresztvetésünk, a kereszthez kapcsolódó minden megnyilvánulásunk, megnyilatkozásunk azt jelentse, hogy mindezek Istenhez kapcsoljanak bennünket; jelentse azt, hogy „*szülők, nagyszülők nemzedékről nemzedékre megtanítják gyermekeiket!*” saját példájukon át, hogy mit jelent, mit jelentsen a kereszt, mint jel, mint valóság – hogyan tiszteljük és magasztaljuk fel a magunk és mások számára.

Évközi 26. Vasárnap – Szeptember 30—A mai szentmise könyörgésében azt imádkozzuk: „*Istenünk ... könyörület és irgalmas vagy hozzánk*” és bár a szent szövegben az áll, hogy *árasd rák szüntelenül kegyelmedet*, tudjuk, tudnunk kell, hogy ezt atyai jóságában megteszi – sokkal hamarabb, mint azt mi gondolnánk. – Hiszen mi még nem is léteztünk csak az Ő teremtő tervében, amikor már nagylelkű volt, „*nagy volt a teremtésben, értelmünkét messze meghaladóan nagy volt a megváltásban és a megsejtetésben.*” – Az eddigi korok vívmányaival is gondolt az emberre, ma is az ezernyi lehetőség által gondol ránk és az utánunk következőknek is megadja a sok-sok lehetőséget, hogy lelkiileg is testileg is boldoguljanak. – Gondoljuk csak el, hogy minden korban mennyi embert rendelt az egyes emberek szolgálatára, ma is így van ez, hiszen „*némelyeket apostollá, másokat prófétává, ismét másokat tanítótá tett*” (1.Kor. 12,28) – de gondolhatunk a sokféle tudásra, szakemberekre, foglalkozásokra, hivatásokra ... s ezek mind Istentől kapták tehetségüket, lehetőségeiket, hogy mások javára munkálkodhassanak. Sokféleképpen segít általuk az Isten. Biztos, hogy a sok testi és lelki jót, értéket azért adta és adja, hogy ajándékozó szeretetét nyilvánvalóvá tegye és így semmi, de semmi a világon nem káros – káros akkor lesz, ha mi emberek nem élünk velük, hanem visszaélünk velük. Sokszor veszélyt hordoznak magukban a nagy lehetőségek számunkra, de csak azért, mert mi másképpen gondolkodunk felőlük, másképpen használjuk őket, mint az Isten tenné a helyünkben. Pl. „*a nagyon is segíthet egyeseket az üdvösségre, de sok ember vesztét is okozta már a kincsel! Bálványozta pénzt, ékszerét, vagyonát, és éppen a nagyonban csalódott, s tette ez őt boldogtalanná!*” Könnyen buktatóvá válhatnak, ellenségeinkké lehetnek ezek – csak azért, mert amikor Isten nekünk ajándékozta, nem azzal a szándékkal tette, mint amivel mi gondoljuk. A megoldás csak az lehet, hogy a mindenkori ember, mi magunk is „*Krisztushoz közel kerüljön*” hiszen Órála mondta a Mennyei Atya, hogy Benne kedve telik – és mindannyiszor, ahányszor az ember Krisztusközébe kerül, egyre elérhetőbbé válik számára, hogy az Isten benne is kedvét lelje. – Ehhez az elengedhetetlenül kell, hogy „*a földi javakat úgy használjuk, hogy lelkiekben is gazdagodjunk, hogy miközben az anyagi javakért fáradozunk, el ne feledkezzünk örök célunkról!*” – Nehéz igazán helyt állni, hiszen a földi javak, a földi dolgok láthatóak, látványosak, a lelkiek nem ilyen egyértelműen – bár fontos tudni, hogy a kettő annyira szorosan összetartozik, hogy csak a mi emberi kötöttségeink szerint van különbség valójában nem, hiszen ugyanattól az ember-szerető Istentől származik és nyomon is lehet követni az áldást, ami az Isten szándéka szerint vele jár. – Ettől függetlenül adjunk hálát mind a lelki, mind a földi ajándékokért.

XVI. Benedek pápa a II. Vatikáni Zsinat megnyitásának 50. évfordulója alkalmából a **2012. október 11. és 2013. november 24.**, Krisztus király ünnepe közötti időszakra meghirdette a Hit évét. XVI. Benedek október 11-én, csütörtökön délelőtt 10 órakor szentmisét mutat be a hit éve megnyitása alkalmából a Szent Péter téren. A Szentatyával koncelebrálnak bíborosok, a keleti katolikus egyházak pátriárkái és nagyérsekei, a szinóduson résztvevő püspökök, valamint a püspöki konferenciák elnökei a világ minden részéről, továbbá néhány püspök, aki részt vett a II. Vatikáni Zsinat munkájában. A Hit éve, amelynek célja, hogy hirdessék Krisztust azoknak, akik nem ismerik, vagy csupán egy történelmi személyiséget látnak benne – jelentette be XVI. Benedek. Úgy fogalmazott: a kegyelem pillanata lesz a Hit éve, amikor még teljesebben

A HIT ÉVE 2012
2013

Istenhez fordulhatunk, megerősíthetjük hitünket, és örömmel hirdethetjük őt az embereknek. XVI. Benedek szerint a Hit éve új lendületet adhat az egyház missziójának, és kivezetheti az embereket abból a sivatagból, amelyben gyakran találják magukat, és elvezetheti őket az élet helyére, a Krisztussal való barátságra. Izajás próféta a perzsa Kúrosz királyról ír, aki anélkül valósított meg egy isteni tervet, hogy tudott volna erről, és még csak zsidó sem volt – mondta a pápa. – még Kúrosz is egy nagyobb terv része, amit csak Isten ismer és ő visz véghez. Ez a történelem új teológiájának szükségességére hívja fel a figyelmet – mutatott rá XVI. Benedek –, mint az új evangelizáció lényeges elemére, mivel korunk emberének, a totalitárius diktatúráktól terhelt 20. század után, szüksége van a világot és az időt szemlélő teljes, egységes látásmódra. Főleg a hagyományosan keresztény országok válnak egyre inkább közömbössé. Pál apostol thesszalonikiekhez írt első levele kapcsán a Szentatyai emlékeztetett: Isten az, aki megérinti az emberek szívét szava és lelke által, és hitre, valamint az egyházzal való közösségre hívja őket. A tény, hogy Isten és nem az evangéliumot hirdető ember érinti meg az emberek szívét, mutatja annak fontosságát, hogy Istent ismerjük el minden apostoli tevékenység elsődleges mozgatójának, amelyeket imának kell megelőznie és követnie is. A pápa hozzátette: ahogy Szent Pálnak is voltak segítői, nekünk is szükségünk van társakra az új evangelizációban. A fő üzenetet azonban, amelyet az evangélium hirdetőinek el kell vinni a világ számára, az evangélium tartalma, amiben Jézus azt mondja a farizeusoknak: „adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené”. Ez arra emlékeztet, hogy az egyház üzenete elsősorban nem politikai – figyelmeztetett a Szentatyára. – Az egyház elsősorban Istenről és az ő királyságáról beszél, emlékeztetve mindenkit, főleg pedig a keresztényeket, akik elvesztették identitásukat, hogy Istennek van joga rendelkeznie mindennel, ami az övé, így a mi életünkkel is.

2012. június 21-én a Szentszék sajtótermében mutatták be a tematikus év programját. A sajtótájékoztatón felszólalt **Rino Fisichella** érsek, az Új Evangelizáció Pápai Tanácsának elnöke, valamint **Graham Bell** prelátus, a dikasztérium altitkára.

A hit éve általános válság korszakába illeszkedik bele, amely a hitet sem kíméli meg. A hit válsága drámai kifejeződése egy antropológiai válságnak, amelyben az ember magára maradt, és cél

nélkül él a világban. Kortársaink közül sokan nem érzékelik Isten hiányát – mutatott rá beszédében Fisichella érsek. A hit éve tehát olyan útvonal, amelyet a keresztény közösség kínál fel mindazoknak, akik ismét szeretnének találkozni Istennel.

A főpásztor bemutatta a hit évének logóját, amely egy hullámokon ringó bárkát ábrázol az Egyház jelképeként. A főárboc egy kereszt, amelynek vitorláit dinamikus jelekkel Krisztus IHS monogramja alkotja. A vitorlák mögött a napot láthatjuk, amely a monogrammal együtt az Eucharisziára utal.

Június 21-én elindult a hit évének többnyelvű honlapja, a www.annusfidei.va, amelyet a legújabb technológiák révén is el lehet érni. Itt megtalálhatók az év fontos eseményei, a Szentatyá programja, az egyes püspöki konferenciák, egyházmegyék, mozgalmak és társulások kezdeményezései.

Jelenleg olaszul és angolul működik, de hamarosan spanyol, francia, német és lengyel nyelven is olvasható lesz a weboldal.

Az esemény hivatalos, latin nyelvű himnusza is elkészült: refrénje fohász Istenhez, hogy mindnyájunkban növelje a hitet: „Credo, Domine, adauge nobis fidem”.

Szeptember elején jelent meg több nyelven a lelkipásztori segédkönyv, amelynek címe: *Hogyan éljük meg a hit évét?* Célja, hogy elkísérje a plébániai közösségeket, és mindenkit, aki csatlakozni kíván a Credo-ban megvallottakhoz. A hit évének egyik célja ugyanis, hogy a Hiszekegy mindennapi imává váljon mindenki számára, mint az első keresztény évszázadokban.

Fisichella érsek felsorolta az év főbb időpontjait. Ezek közül néhány:

Október 11-én, csütörtökön kerül sor a Szent Péter téren az ünnepélyes megnyitóra, amely egyben megemlékezés a II. Vatikáni Zsinat 50 évvel ezelőtti megnyitására.

Október 21-én, vasárnap a Szentatyára hat vértanút, illetve hitvalló boldogot iktat a szentek sorába.

2013. január 25-én, a római Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában szokásos ökumenikus szertartás különösen ünnepélyes lesz. Azért imádkoznak majd, hogy a keresztények a közös hit megvallása révén tartsák szem előtt az egység útját mint látható jelet a világ számára.

A vallási eseményeken túl nem hiányoznak majd a kulturális programok sem. 2013. február 7-től május 1-ig tekinthető meg az a kiállítás, amelyet az Angyalvárban rendeznek egyedülálló remekművekből, melyek Péter apostolt, Krisztus tanúját ábrázolják.

Forrás: Vatikáni Rádió/Magyar Kurír

Az Országos Lelkipásztori Tanács ajánlott imája a Hit évére:
„Uram! Tudom, hogy ahít csak a kapcsolat elején látszik magánügynek. Szeretném meghallani kezdeményező szavadat és igent mondani rá. Meghívásod nem zárhat be önző magányomba, hanem kinyit a valóságra, az élet teljességére. Hitem által kezet nyújtok a másik ember felé. Tudom, hogy hitem bekapcsol Isten népének nagyobb közösségébe. Erősítsd legszemélyesebb ügyemet, hogy életet alakító közügy legyen. Élni, hinni és szeretni csak közösen lehet.”

Boldog II. János Pál

Zsinat 2012. október 11., Váci Egyházmegye

Október 11-ére, a 2. Vatikáni Zsinat meghirdetésének 50. évfordulójára, a Hit évének kezdő napjára egyházmegyei zsinatot hirdetett a Váci Egyházmegyében dr. Beer Miklós megyéspüspök. A zsinat hivatalosan október 11-én, csütörtökön 10 órakor celebrált püspöki szentmisével veszi kezdetét, a Nagyboldogasszony székesegyházban (Vác, Konstantin tér 11.)

A zsinaton korunk minden társadalmi kérdése megvitatásra kerül, és megpróbálják megtalálni az egyházmegyénk által adható válaszokat, megoldási lehetőségeket, és kitűzni az utat, amelyet járnunk kell. Imádkozzunk a zsinat sikeréért, hogy hasznos és érdemes legyen előjáróink együttléte, tevékenysége!

Templombúcsú - 2012

Fotó: Surányi Attila

Kercza Asztik, ferences atya ünnepi szentbeszéde

Szeretett testvéreim! Örömmel vagyok ismét itt közöttetek, hogy a ferences lelkiség egyik központi üzenetéről a kereszt titkáról szólhatok előttek néhány szót. Ha valaki egészen szűz füllel, nem befolyásolva semmilyen vallási eszmétől meghallja azt, hogy a katolikusok ezen a vasárnapon összegyűltek egy templomban és a szenvedést ünnepelték, pontosabban szólva a szenvedés eszközét, valószínűleg erre emberi ésszel azt a választ adnák, hogy hát ezeknek mind elment az esze. Hát hogy lehet az, hogy valaki a szenvedést, meg annak az eszközét ünnepli. Hát ha valaki ilyet csinál, annak csak egy oka lehet, hogy ő még nem szenvedett. Kedves testvéreim, ezt nem azért mondtam el, hogy az ünnepet rossz hangulattal indítsam, hanem hogy megértsük azt a fajta téves viszonyt a mai ünneppel, ami könnyen kialakulhat bennünk, megkísérthet, mert bennünk eltérítheti a lényegtől a közérzetük által a gondolatunkat. Ugyanis ténylegesen arról van szó, hogy a mai napon a kereszt felmagasztalásának emléknapján, a ti templomotok titulusának fő ünnepén, a Megváltó Jézus megváltó keresztjét ünnepeljük. Tehát nem egy tárgyat ünneplünk. Ennyi erővel egy kulcsot is ünnepelehetnénk, hiszen a mennyország kulcsa maga a kereszt, akkor miért nem inkább egy kulcsot ünneplünk? Valójában egy viszonyt ünneplünk. A mi Urunk, Jézus Krisztusnak

a viszonyát az ő keresztje iránt. Azt a viszonyt, amellyel a mi Urunk, Jézus Krisztus a megváltás eszközét átölelte és szeretettel hordozta. Ahhoz hogy ezt megértsük, nekünk meg kell személyesítenünk ezt a keresztet, nem maradhat egy tárgy. Hanem be kell emelni ezt a viszonyt, ami Jézus és a kereszt között van a Szentháromságba, mert Jézus nem magától vállalta keresztet. Ha valaki megfigyelte a kettő könyörgést, akkor felkaphatta a fejét, hogy az Isten, a Mindenható Atyaisten azt akarta, hogy az ő fia a keresztben váltsa meg a világot. Miféle atya az, aki azt akarja, hogy a fia szenvedve haljon meg? Kedves testvérek, ez is egy félmondat, egy olyan, amiben nyugodtan meg lehet botránkozni, de ez nem igaz, mert az ennyi, a csak ennyi az nem igaz. Mert ennél sokkal több történt, mert a kereszt, amelyet Jézus átölelt, az nem egy tárgy volt számára, hanem az Atya iránti engedelmesség legnagyobb jele. Másrészt pedig pontosan olyan szeretettel ölelte át, mint ahogy bármelyikünket át fog majd ölelni, amikor a Mennyország kapuján átlépve ő fogad majd bennünket és átöleli egész lényünket. Ez hihetetlen nagy szeretet kedves Testvéreim! Amikor a Passio című film forgatásakor egy színész eljátszotta azt, hogy szeretettel öleli át a keresztet, amely látványra is abszurd volt, az ott ténfergő emberek, akik nem a forgatáshoz tartoztak, többen letérdeltek. Azt hitték itt valami csoda történt.

Szent Kereszt felmagasztalása, szeptember 14.

Csak nem maga a Megváltó van itt? És gyorsan fordítsuk le személyesre ezt a dolgot. Hát melyik az az édesanya, aki a beteg, lázas gyermekét éjszaka nem szívesen ápolja? Pedig másnap fáradt lesz. Melyik az az édesapa, aki nem szívesen tanítja gyermekét olyan dologra, amely nehezen megy neki? De hát az is fáradtság! Akkor talán kezdjük sejteni, hogy nem a szenvedés felmagasztalásáról van szó, hanem arról a csodáról, hogy van akkora szeretet, amelyben eltörlődik a szenvedés. Amelynek mondhatjuk „alkatrésze” a szenvedés. Vagyunk egy orgonistát. Elég könnyen elképzelhető. Van két keze, egy csomó kottája, gyakorolnia kell. Lehetséges, hogy elsőre nem megy. Lehetséges, hogy másodikra sem megy. Az is lehet, hogy harmadjára sem megy. Mégis gyakorolnia kell, mert számára szép maga az áldozat eszköze. Tele vagyunk az élet folyamán egy csomó olyan dologgal, amelyért áldozatot kell hoznunk. A kérdés csak az, hogy az áldozatnak az oka és az áldozatnak a célja, vagyis az áldozat értelme, az miben áll. Miért vállalom az áldozatot? Mi az okom rá és mi a célom vele. Ha csak azért vállalom az áldozatot, hogy egy kicsit előbbre jussak, hogy én magam legyek az, aki megdicsőül, akkor ezzel az áldozattal önmagamot megtapsoltam, de ez főnről nem látszik. Ha csak azért mutatom, hogy oka van az áldozatomnak, hogy én magam valaki legyek, hogy engem elismerjenek, ez főnről nem látszik. Főnről csak olyan látszik, amelyben nincs önérdek, amelyben az ember önmaga meghal, de helyette benne Krisztus feltámad. Hogy a gyerekek is könnyebben megértsék a következő példára emlékszem vissza. Karácsony táján egy katolikus iskolában voltam, ahol azt kérték, hogy lelkigyakorlatot tartsak és persze ezzel együtt beszélgessek a gyerekekkel, akár személyesen is. És az egyik gyermek személyesen a következő történetet mondta el nekem, mondván hogy ezzel ő most mit csináljon. Hát mi történt, miről van szó? Azt mondta, hogy ő Advent elején a templomban egy prédikációban hallotta, hogy az Úrjézus szeretné, ha az ő jászolóhoz valamilyen ajándékot vinne minden gyermek. És akkor ő tanácstalan volt, nem tudta elképzelni, hogy milyen ajándékot vigyen a Kisjézusnak, hát mit tudna ő adni neki. Mire egy belső, nagyon szelíd és vidám hang azt mondta neki, hogy majd időben megmutatom. Csak végezd szépen a dolgodat, fogadj szót, a többit majd én elintézem. El is érkezett a pillanat, ugyanis egy alkalommal teljesen igazságtalanul, amitől az ember hátán feláll a szőr, amitől minden méltatlanság előtöl az emberben, egy ilyen bántás érte a gyermeket. És ekkor ugyanaz a szelíd hang ismét megszólalt és azt mondta: Na akkor most ezt ne áruld el senkinek, ezt a keresztet hozd el nekem a jászolóhoz és nekem nagyon boldog Karácsonyom lesz. Ő úgy gondolta, hogy a Kisjézus volt ez a hang. Elérkezett a Karácsony Szenteste, amikor a családdal indultak az éjféli misére, minden családtagtól megkérdezte az édesapa, hogy ki mit visz a Kisjézusnak ajándékba. És a kisfiú nem vigyázott erre a gondolatra és elmondta, hogy ő azt a megbántást viszi, amelyet eddig titokban tartott. Ésre sem vette, hogy elárulta a titkot. Aztán az éjféli mise után odatért a Kisjézus jászolóhoz és azt mondta neki: Uram, íme itt van elhozta neked azt a megbántást, amely annyira sajog, amivel én veled akarok együtt érezni. A Kisjézus pedig ahogy a jászolóban szokott lenni kitért kézzel várta őt, de a kisfiú csalódottan a lelkében azt a hangot hallotta: Szép, szép ez az ajándék, de már valaki kicsomagolta. Kedves testvérek ezt azért mondtam el, mert ezt remélhetőleg mindenki megérti. Mindenki megérti, hogy Jézusnak vannak követelményei azzal kapcsolatban, hogy mi az, ami neki tetszik. Hogy van olyan áldozat, amiről egyedül Ő tud, egyedül csak neki szabad tudnia, a többieknek nem. Mert ezt az áldozatot akarja ő az Örökkévalóságban gyémántként kinek-kinek a fejére

tenni, mint a koronája ékszerét.

Az a fajta csoda, amellyel Jézus megváltott bennünket, a kereszten mutatkozott meg. Ezt leginkább hittanórán szoktam elmondani, mint prédikációban, de mivel ez most egy különleges alkalom ez is szeretném elmondani záróképpen, immár a felnőttekre bízva ezt a csodálatos dolgot. Amikor a teológián tanultam, megdöbbenve hallottam azt a kijelentést, hogy Jézus az emberiséget emberi érdemeivel váltotta meg. Nem is nagyon értettem, hogy ez mit jelenthet, hogy az emberi érdemeivel váltott meg bennünket. Hát az, amit ő mondott az Evangéliumban, ha jól teszel, akkor azt tartasd titokban, mert ha az embereket ezért megjutalmaznak téged, akkor a mennyei atya nem ad érte jutalmat. Mindig gondolkodtam azon, hogy van egy másik mondat is a Szentírásban, az Evangéliumban, úgy szeressétek az embertársaitokat, hogy ők megtapasztalva ezt a szeretetet dicsőítsék Mennyei Atyánkat. Hát most hogy van ez? Egyszerre észre is kell venni a jót, meg nem is szabad észrevenni? Akkor most mi az igazság? Kedves testvérek a kereszt erre is választ ad. Ugyanis a kereszt misztériuma világossá teszi azt, hogy akkor amikor Jézus megváltott bennünket, senki nem mert arra gondolni, hogy most zajlik a világ megváltása, ennek következtében az, ami valójában történt, az rejtve maradt. Abban a bosszúban, abban a gyűlöletben, abban az ellentmondásos helyzetben, ahol Jézus meghalt a kereszten, ott minden rejtve maradt. Egyedül a Szűzanya hitte, hogy mi történik ott, de ő se tudta, csak hitte. Rajta kívül pedig senki más nem. És ezzel Isten csodálatos módon az összes ember előtt elrejtette azt a

nagy jót, ami éppen ott történt. És amit ott elrejtett, majd a Feltámadásban nyilvánította ki. Ez pedig azt jelenti, hogy Jézus abban a három órában olyan módon és olyan nagyon szenvedett, hogy azoknak az óráknak az emberi érdemei, amiért soha senki nem tud eléggé hálás lenni, egyedül a Mennyei Atyának marad fenn, mint olyan jutalmat adó jócselekedet, amire rátekintve nem csak Jézus föltámadása magától értetődő, de valamennyiünknek a megváltása is lehetővé válik. A keresztnek tehát az a titka, hogy egyszerre fénylik és egyszerre árnyékos vet. Egyszerre fénylik, mert a megdicsőülés felé tereli az embereket, megtanítja őket önmaguknál jobban szeretni valaki mást. De egyszerre árnyékos is, mert az emberi lélekre és az emberi kapcsolatokra vetül. Hiszen tudjuk jól, ismerjük a kórházlátogatásainkból, hogy bizony a szenvedés elválaszt bennünket egymástól. Egy valaki azonban van, aki egyetlen egy emberi szenvedéstől sem riad vissza, nem választja el magát tőle, nem megy el fitorogva egy bűdösödő láb, vagy valamilyen más szerv mellett, mert nem ezt nézi, hanem a lelkünket. Kedves testvérek, a mai nagy ünnep! Akkor terem bennünk valamiféle gyümölcsöt, ha megértjük azt, hogy nem a testet kell szeretni, hanem a lelket, és a lélek miatt kell szeretni a testet. Hogy azok a szükségletek, amelyen keresztül a fájdalom, a meg nem értettség, a magány, az Istentől való elszakadottság, vagy akár még az Isten látása is megjelenhet az ember lelkének a mélyén, ezeket tudjuk orvosolni, ismerjük ezeket a fájdalmakat, bánatokat, hogy mellé tudjunk ott állni, kérdés, hiúság, lekezelés nélkül azon embertársaink mellé, akik nálunk kisebbek. Segítsen bennünket az Úr abban, hogy merjünk kisebbek lenni Ő nála, akkor, amikor meglátogat bennünket, merjünk rá felnézni és ebben a tekintetben legyen benne a megtörtségünknek, a megaláztatottságunknak, de a reményünknek is a pillantása, amely túllép és túllát a pillanatnyi szenvedésen, mert a keresztből olyan fény árad majd, amely az egész mennyországot beragyogja nem egy két percre, nem egy pillantásra, hanem örökkön örökké. Amen

Lejegyezte: Tóth Éva

Templomunk búcsújának napján, szeptember 14-én este 18.00 órakor ünnepi szentmisére került sor, melynek keretén belül kereszt-hódolat is volt. Templomunk Szent Kereszt ereklyéje elé járultak az emberek, miként nagypénteken. Az ünnepélyes keretek között tartott szentmise szeptember 16-án, vasárnap 10 órakor kezdődött. Az ünnepi szentmise szónoka Kercza Asztrik ferences atya volt. A szentmisét körmenet követett. Köszönjük mindenkinek a segítséget, amellyel szebbé tették az ünnepet!

Cursillo-ról

A Váci Egyházmegyében 2004 júniusában alakult a cursillo. Ma már a 15. Női cursillo is véget ért, és október 18-21-ig lesz a 13. férfi cursillo. Közel 500 végzett cursillista van egyházmegyénkben.

A világi vezetők Balog Attila és felesége Ani, valamint a munkatársak egy csoportja szeptember 13-án Vácott a Deákvári plébánián találkozott a püspök atyával. Nagy kéréssel fordultunk püspök atyához, hiszen lelkeségi mozgalmunknak még nem volt papi vezetője. Nagy szükségünk volt már egy lelkes, imádságos atyára, aki felvállalja mozgalmunk lelkivezetését. Kérésünkre, Rolik Róbert atyát nevezte ki püspök atya, a cursillo lelkivezetőjének. Köszönjük, püspök atya gondoskodó szeretetét! Robi atyának pedig kívánjuk, hogy örömteli legyen köztünk szolgálata.

De colores!

Mikolyné Magdi

KATOLIKUS KARITÁSZ Alsónémedi szervezetének hírei

**A következő gyűjtésünkre:
november 10-én, délelőtt 10-12 óra között,
a következő ruhaosztásra:
október 27-én, délelőtt 10-12 óra között
kerül sor a közösségi házban.
Bejárat a Magyar u. felől!**

Lapzártakor pedig még tart a ruha és termény illetve tartós élelmiszergyűjtés.

Az önkéntesek által adományozott ruhanemű, élelmiszer és a pénzdokumentumok is a helyi szükséglet szenvedő családok gondjainak enyhítését szolgálja.

Továbbra is kérjük a segítségüket abban, hogyha ismernek rászoruló családot, akinek tudunk tartós élelmiszerrel, ruhaneművel, kisebb háztartási géppel segíteni, kérjük jelezzék az alábbi elérhetőségek egyikén:

+36303942229 vagy karitasz.alsonemedi@gmail.com

Minden segítséget hálás szívvel köszönünk!

Lektor- és akolitus-avatás Vácott

Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök ünnepélyes szentmise keretében lektorokat és akolitusokat avatott a Váci Székesegyházban 2012. szeptember 29-én, Szent Mihálynak, az egyházmegye védőszentjének ünnepén. Idén 30 akolitusot és 23 lektort avatott föl a megyéspüspök; ezzel létszámuk a Váci Egyházmegyében meghaladja a 170 főt.

"Az akolitus szolgálatra nem a paphiány miatt van szükség, hanem mert az egyház teljességéhez hozzátartozik, hogy legyenek. (...) Az akolitus három feladat ellátására kap megbízást a megyéspüspöktől: közösségépítésre, igeliturgia vezetésére, áldoztatásra. A fentiekén kívül az akolitusok más feladatokra is kaphatnak megbízást a CIC ben foglaltak szerint." (Vö. Akolitus Statutum, Váci Egyházmegye 2007.) Felavatásukat két éves képzés előzi meg. Az avatás után megbízatásukat egy évre kapják, melyet igazolvány bizonyít. A megbízatás évente kerül meghosszabbításra. A képzés folytatásának szerves része az akolitus-avatás után évente két rekollakció alkalom.

Az Egyházmegyében a képzés 2005. novemberében kezdődött. Azóta minden évben indult a képzés és minden évben jöttek jelentkezők a plébániákról. Az idén a hatodik évfolyam fejezi be a képzést.

Jézus meghívása a szolgálatra nem csak a papságnak, hanem minden megkeresztelt embernek szól. Ők igent mondtak erre a meghívásra, hogy férfiként ott legyenek a közösségekben és a püspök megbízottjaként segítsék a papokat és diakónusokat Isten Országának építésében. Szolgálatuk egyik fontos üzenete: a férfiak is jelen vannak az egyházban.

Bolyky Miklós

Bibliodráma Alsónémedin

Bibliodráma csoportot indítunk felnőttek részére havonta egyszer, szombati napon 17-21 óráig vagy csütörtök 18-22 óráig, személyes megbeszélés szerint a Közösségi Házban. **Első összejövetel: október 27 szombat 17 óra.**

A foglalkozások során bibliai történeteket játszunk el, s így egy-egy bibliai szereplő köntösébe bújva lehetőségünk van belülről átélni mindazt, amit a történetek szereplői érezhettek. Ez a fajta megközelítés más, mint a prédikáció vagy a hittan óra, és ezeket nem helyettesíti. A Biblia érzelmi szintű megközelítését szolgálja. A közös játék a résztvevők számára nemcsak maradandó lelki élményt jelenthet, hanem önismereti hozadéka is lehet. Az érdeklődőkkel a foglalkozások megkezdése előtt, rövid beszélgetés keretében szeretnénk megismerkedni.

A csoporttal 5 találkozást tervezünk.

Csoportvezetők:

Plattnerné Fekete Andrea
tanár, bibliodráma és
pszichodráma asszisztens
+36 30 718-2575;
pfa@freemail.hu

Laczkó Klára
korházi lelkigondozó, bibliodráma
asszisztens

Részvételi díj: 2500Ft/alkalom

JELENTKEZNI LEHET:

Mikoly Istvánnánál személyesen vagy a 06303942229 telefonon.

Háronna

Tájékoztató a
káptorház
ügyéről.

Örömmel tájékoztatjuk kedves olvasóinkat és támogatóinkat az új káptorház építésével kapcsolatos fejleményekről. Ez most konkrétan még csak annyit jelent, hogy a 2012. június 10-i egyháztanács ülésén létrejött az a munkabizottság, amely koordinálja a káptorház építésével kapcsolatos feladatokat, munkálatokat, ügyintéztést. A bizottság tagjai: Kiss Tibor, Surányi Szilárd, Tóth Éva, Végh Balázs. A bizottság már több ülést, koordinációs megbeszélést tudhat a háta mögött. Felvettük a kapcsolatot egy tervezővel is, már készültek funkcionális tervek, folyamatban van a konkrét elképzeléseknek megfelelő, méretezett tervek kialakítása, melyekről a bizottság előterjesztését követően az Egyháztanács fog döntést hozni.

Ebben az évben a tervek elkészítését és az Egyháztanács általi elfogadását tűztük ki célul. Terveink szerint a következő katolikus bál bevétele is erre a célra lesz felajánlva, valamint továbbra is szeretettel fogadunk támogatásokat. Téglajegyek továbbra is kaphatók a sekrestyében.

Köszönünk szépen minden segítséget! És kérjük az imáikat is, hiszen egy ilyen feladat a messiás jövőnek, a következő generációknak is szól, mert reményeink szerint még sokáig használja majd egyházunk ezt az épületet.

Dr. Tóth Éva

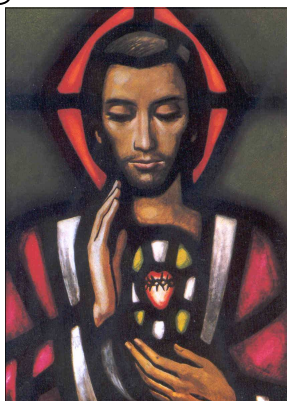
2012. szeptember 8-án ünnepelték az **inárcsi** hívek templomuk felszentelésének 50. évfordulóját, valamint a templombúcsú: Kisboldogasszony ünnepét. Laczkó Mihály atya meghívására alsónémedi hívek is részt vettek a szép ünnepen, melynek szentmiséjét Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök atya mutatott be. Köszönjük a meghívást, a szép ünnepet!

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

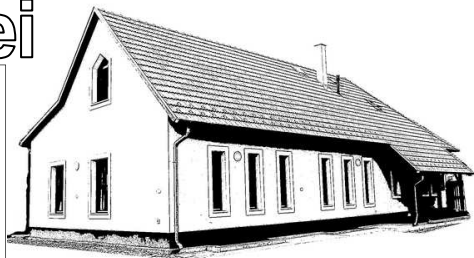
A Jézus Szentséges Szívének Családja az elkövetkező közös imaóráját október 7-én a Rózsafüzér Királynője ünnepén tartja az esti szentmise után a közösségi házban. Ezen az imaórán a bér málközőnkért és azok hozzátartozóikért, hitoktatóikért kérjük az Úr Jézus szent szívét, hogy árássa ki szent lelkét rájuk és érintse meg mindnyájunkat a szentlélek sugallata, hogy Jézus Krisztus egyházának erős oszlopai lehessenek. Október 8-a Magyarok Nagyasszonya ünnepe, énekkarunk Oltalmazója és névadója. Imádkozunk Égi Édesanyánkhöz, hogy terelgesse az Ő kedves nyáját Jézushoz egyre közelebb és adja meg azt a Kegyelmet, hogy a szívükben élő érzéseket teljes önátadással és szárnyaló lélekkel át tudják adni az őket hallgatóknak. Magyarok Nagyasszonya, Rózsafüzér Királynéja, Égi Édesanyánk könyörögj érettünk! Imádkozzál velünk Szent Fiadhoz, Jézushoz!

Úr Jézus Krisztus!

Szeretnék most is találkozni veled. Vágyakozom a szentostyában fogadni Téged! Te vagy az egyetlen, aki meg tudod nyugtatni szívemet. Küldd el szentlelkedet, hogy felfogjam az igazság mélységét, hogy felfogjam és érezzem, hogy Te ma is szeretsz engem és én a Te gyermeked vagyok. Mária, égi Édesanyám! Segíts elhárítani mindent, ami megakadályoz a Veled való találkozásban! Mária! Szeretnék abból a szeretetből élni, amely képessé tesz arra a szeretetre, ahogy te örültél a Fiaddal való találkozásnak! Jézus! Tudom, hányan lehetnénk itt veled. Van, aki nem tud eljönni és van, aki még nem érzi ennek a találkozásnak a fontosságát! Kérlek, áldd meg őket édes Jézusom, hogy találkozzunk nálad egykoron! Vezess! Erősíts! Oltalmaz! A bűnösnek irgalmazz!

Özv. Szlovicsák Balázszné

BÉRMÁLÁS EGYHÁZKÖZSÉGÜNKBEN

2012. október 21-én,
vasárnap délután **16 órakor**
bér málási szentmisére kerül sor.

A bér málási szentségét
dr. Varga Lajos, segédpüspök atya
szolgálatja ki.

A bér málközők és bérmaszülők gyónási lehetősége október 20-án, szombaton lesz reggel 9 órától délig. Pár nappal előtte is be lehet osztani, de célszerű előtte szombaton gyónni, hogy tiszta lélekkel tudjon mindenki a bér málási szentmisén áldozni.

Imádkozzunk, hogy szép, kegyelemteljes ünnepünk legyen!

Oktoberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Szept. 30 – Okt. 8	Okt. 9 – 17	Okt. 18 – 26	Okt. 27 – Nov. 4
Végh Antalné Győrvári Pálné Özv. Kiss Lászlóné Özv. Somogyi Jánosné	Özv. Bársony Lászlóné Özv. Győrvári Gáborné Krasnyánszki Rózszi Takács Ernőné	Sponga Istvánné Nagy Jánosné Kiss Katalin Jakab Mária Özv. Molnár Istvánné	Sponga Anita Bolonovszky Lászlóné Acsai Lászlóné Özv. Gábor Józsefné Kiss Albertné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2012. OKTÓBER

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5 17 óra Ifi -hittan	6 17 óra Bér málási előkészítő	7 10 óra Csodavilág 19 óra Jézus Szíve család imája
8	9	10 19 óra Cursillo kiscsoport	11 9.30 óra Baba-Mama klub	12 17 óra Ifi -hittan	13 17 óra Bér málási előkészítő	14 19 óra Karitásztalálkozó
15	16	17	18	19 17 óra Ifi -hittan	20	21 16 óra BÉRMÁLÁS
22 17 óra COR fiatalok összejövetele	23	24 19 óra Cursillo kiscsoport	25 9.30 óra Baba-Mama klub	26 17 óra Ifi -hittan	27 17 óra Bibliodrámá	28
29	30	31	1 Mindenszentek ünnepe	2 Halottak napja		

SZENTMISÉK RENDJE MINDENSZENTEK ÜNNEPÉN:**November 1. (csütörtök) Mindenszentek ünnepe**

17 óra szentmise és
megemlékezés az elhunytakról
a régi temető Kápolnájában

November 2. (péntek) Halottak napja

8 óra szentmise a Kápolnában
17 óra szentmise a templomban
17.30 óra szentmise a templomban

2012. október 20-án, szombaton, 16.00 órakor templomunk énekkara, az **Alsónémedi Magyarok Nagyszszonya Énekkar** Rimócon tart hangversenyt abból az alkalomból, hogy a rimóci templom 100 éve nyerte el végleges alakját és formáját a két oldalhajtó hozzátoldásával.

Hittanórák rendje:

1. osztály hétfő-szerda 5. óra
2. osztály kedd-csütörtök 5. óra
3. osztály kedd-csütörtök 6. óra
4. osztály hétfő-szerda 6. óra
5. osztály: A osztály: szerda 6. óra
B osztály hétfő 6. óra
Közösen: kedd 7. óra
6. osztály hétfő-szerda 6. óra
7. osztály hétfő 0. óra, szerda 7. óra
8. osztály kedd 0. óra, csütörtök 7. óra

Október hónapban szereztek be a harangok új programozó óráját. Ez a műszer egy kedves hívő adománya, amelynek beszerzése azért vált szükségessé, mert a régi óra a hideg időjárásban nem működött megbízhatóan.

Köszönet az adományozónak!

Dr. Papp Lajos: A szellem él

Dr. Papp Lajos szívsebész, a Pécsi Tudományegyetem tanára, valamint PTE ÁOK Szívgyógyászati Klinika igazgatója. Széchenyi- és Magyar Örökség, Prima Primissima - , Pro Cultura- díjjal ismerték el.

Az alábbi történet egyik nagyszerű előadásának kómáról szóló részlete:

"Egy hölgy olyan állapotba került egy budapesti kórházban, hogy a vezető professzor - aki egyébként jó barátom és nagy tapasztalátú ember - azt mondta róla, hogy nem is érdemes megkísérelni a műtétet.

A professzor hazament, és fiatal tanítványa, beosztottja - aki engem egyébként jól ismert és tisztelt - felhívott, és részletesen elmondta az esetet. A hölgy az eszméletlenség határán volt, kínlódott az életéért. De ez a fiatal orvos hitt abban, hogy én tudok és merek segíteni ebben. Amikor a beteggel találkoztam, ha homályosan is, de eszméletlenül volt. Leletei alapján már nem szabadott volna, hogy éljen. Mindennek ellenére az élet levegője ott vibrált a beteg körül.

Én csak egyet kérdeztem tőle: - hisz-e abban, hogy életben marad. Mondta, jelezte, hogy hisz. Abban a pillanatban eldöntöttem, hogy megoperálok. Ez nem egy racionális döntés volt, hanem inkább egy intuíció. A műtét után nem tért eszméletéhez. Hat napig eszméletlenül feküdt. Lélegeztetőgép tartotta életben. Ezt az állapotot hívják kómának. Én ennek ellenére mindennap többször is odamentem a beteghez, megfogtam a kezét, megsimogattam a fejét. És mivel nem akartam, hogy a többi kollégám megmosolyogjon, ezért egészen halkán a fülébe súgtam ezeket a mondatokat: "Ugye megígérte nekem, hogy nem hagy cserben? Önnek élnie kell. Értse meg: van esélye. Nem szabad földnia."

A beteg hat nap múlva eszméletére tért, és egy hónap múlva a körülményekhez képest gyógyultan távozott. Ami a döbbenetes,

Egy perc bölcsenég...

az most következik. A beteg azt mondta nekem, hogy köszöni a mondataimat. Elmondta percre pontosan, hogy kedden,

szerdán, csütörtökön, pénteken mikor voltam nála, és miket sutogtam a fülébe. Utólag leellenőriztem, valóban akkor voltam ott, amikor ő mondta. Elmondta pontosan, hogy szerdán tizenegy óra húsz perckor megállt ez és ez az orvos az ágya végénél, és akkor őt ott halottnak nyilvánították. Azt mondta a hölgy: "Szerettem volna nekik odaszólni, hogy ne temessenek el, mert nem haltam meg. Nagyon rossz érzés volt, hogy nem tudtam velük szemben védekezni."

Ez a nő mindent elmondott. Azt mondta: "Alig vártam, hogy maga odajöjjön hozzám, és beszéljen az életről." A beteg szemén a hat nap alatt végig egy nedves labdac volt, nehogy a szemhártyája kiszáradjon. Életfunkciói nem voltak. Nyilvánvaló, hogy a szemével nem látott és a fülével nem hallhatott, hanem valami mással, amiről mi nem tudunk. Persze az, hogy valamiről mi pillanatnyilag nem tudunk - vagy nem tud még az orvostudomány -, nem azt jelenti, hogy az nincs is. Az biztos, hogy

ezek után nekem már senki nem mondhatja azt, hogy a kóma állapotában lévő beteghez nem érdemes szólni, mert az ügyis meghalt.

De számos más esetben is a betegek beszámolnak a műtét alatti élményeikről, pedig elvileg semmilyen élményük nem lehetne. A nagyobb szívűtétéknél megállítjuk a beteg szívét, és gép pótolja a keringést és a szív működését. Megállítani a szívet nagyon könnyű, beindítani már nem annyira. Miután megoperáltuk a szívet, újraindítjuk. Az újraindítás számomra mindig egy katartikus pillanat. Sokszor a betegek a szív újraindításának élményéről pontosan beszámolnak. Ez azért döbbenetes, mert arról az időszokról, amelyről ő beszámol - nevezetesen a szív újraindításának élményéről - abban az állapotban ő a tudomány mai álláspontja szerint nemhogy nem érezhet semmit, de nem is lehet."

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!